

Poštenost

Ko se je cesar Frančišek I. leta 1833. mudil v Pragi, dovoljeval je vsakomur, da je smel priti k njemu.

Prišla je tedaj k njemu stara ženica ter ga, poživši mu svoje reve in nadloge, poprosila, da naj ji posodi pet goldinarjev.

Cesar se je čudil toliki priprostosti in ji je dal bankovec za deset goldinarjev.

Ženica se mu je zahvaljevala, kakor znajo le stare mamice, in mu obetala, da bo molila zanj, da bi mu dal Bog dolgo življenje, srečo, zveličanje, in Bog vedi, kaj še vse, in je odšla. Ko je pa že odhajala, pogledala je dar, in ko je videla, da je deset goldinarjev, vrnila se je k cesarju ter mu rekla: „Vaše Veličanstvo se je zmotilo; prosila sem le pet goldinarjev.“

Cesar je bil vesel take poštenosti ter ji je rekel: „Obdržite še tistih pet goldinarjev; gotovo boste še potrebovali, a mene ne boste vedno dobili v Pragi.“

(Po Chimani-ju Gradimir F.)

Junaka

(Fr. Lang.)

Zajček:

Predrzen bil je zajček,
Na polju je čepel;
Za prvega junaka
Pod solncem se je štel.

A ko je izza grma
Pristopil lovski pes,
Pobegnil je od groze
In trepetal je ves.

Deček:

Predrzen bil je deček,
Meč, puško je imel;
Doma je sekal, streljal,
Junaka se je štel.

A ko je stopil predenj
Na cesti velik pes,
Pobegnil je od groze
In trepetal je ves.

—k.

